

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل روابط ترامتنی رمان نوشدارو با شاهنامه

محل انتشار:

دو فصلنامه ادب فارسی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علیرضا امامی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران

سید محمد صاحبی - استادیار گروه فرهنگ‌نویسی فرهنگستان زبان و ادب فارسی

فاطمه زمانی - دانش‌آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

نوشدارو اثر علی موذنی یکی از متون ادبیات داستانی معاصر است که در ابعادی گسترده با داستان‌های اسطوره‌ای و حماسی شاهنامه از جمله رستم و سهراب، سیاوش، فریدون و ضحاک پیوند و ارتباط برقرار کرده است. کشف و شناخت انواع این روابط نه تنها به درک بهتر رمان یاری می‌رساند، بلکه برای شناخت ویژگی‌های برخی از داستان‌های معاصر که از آثار حماسی و به‌ویژه شاهنامه تاثیر پذیرفته‌اند، سودمند خواهد بود. برای نیل به این مقصود، در مقاله حاضر، بر مبنای نظریه ژرار ژنت، روابط ترامتنی رمان نوشدارو با شاهنامه بررسی شده است؛ ژنت این رابطه‌ها را به پنج دسته تقسیم می‌کند: بینامتنی، پیرامتنی، فرامتنی، سرمتنی و بیشمتنی. در این جستار نخست بحث‌هایی مقدماتی درباره بینامتنیت و ترامتنیت مطرح می‌شود، آن‌گاه محتوای رمان را به‌اجمال بررسی می‌کنیم و سپس در هریک از قسمت‌های مقاله، به‌طور جداگانه، از انواع روابط ترامتنی سخن می‌گوییم و شاخصه‌ها و مصادیق آنها را در رمان نوشدارو در قیاس و پیوند با شاهنامه بررسی و تحلیل می‌کنیم.

کلمات کلیدی:

ترامتنیت، بینامتنیت، سرمتنیت، ژنت، رمان نوشدارو، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1200068>

